

VII

Virksomhed, og som han røgtede paa en elskværdig Maade med ligelig Hensyntagen til alle Sider.

Zahles Løbebane blev lang og begivenhedsrig. Efter i 1890 at have taget juridisk Embedseksamen slog han sig paa Journalistikken. Derfra gik Vejen til Rigsdagen, hvor han fandt sin Plads som Forkæmper for en frisindet folkelig Politik og en Forbedring af Levevilkaarene for de smaa i Samfundet, i Særdeleshed Husmændene og Landarbejderne, der i ham fandt en varmtfølende og formaaende Ven.

Da Det radikale Venstre dannedes i 1905, blev han dets Formand, og i 1909 dannede han sit første Ministerium. Det traadte tilbage Aaret efter, men efterfulgtes i 1913 af det andet Ministerium Zahle, i hvis Lod det faldt at føre Landet gennem de vanskelige Krigsaar. I begge disse Ministerier var Zahle ikke blot Ministerchef men tillige Justitsminister. Og havde man tidligere set, at han ikke veg tilbage for at gaa i Kamp for sine Ideer, saa fik man nu Erfaring for, at han som faa mestrede Samarbejdets Kunst. Da Ministeriet i 1920 gik af, kunde det se tilbage paa et frugtbart Reformarbejde, hvis Resultater i ikke ringe Grad skyldtes Zahles Forhandlingsevner. Blandt disse Resultater maa i første Række nævnes Grundloven af 1915, Retsreformen, Lensafløsningsloven og den dansk-islandske Forbundslov.

For tredie Gang overtog Zahle en Ministerpost, da han i 1929 indtraadte som Justitsminister i Staunings Ministerium, en Stilling han bevarede til 1935. I denne Periode lykkedes det ham bl. a. at gennemføre en Revision af den borgerlige Straffelov.

Zahle repræsenterede i 1895—1928 Ringsted-Kredsen i Folketinget og havde i 1928—39 Sæde i Landstinget som tingvalgt Medlem.

Ogsaa paa andre Felter har han gjort en Indsats. Han var i 1911—13 Borgmester i Stege og Herredsfoged paa Møn, og i 1923—29 virkede han som Direktør i Østifternes Husmandskreditforening, ligesom han gennem Aarene varetog adskillige Tillidshverv, indtil Alderen krævede sin Ret og bevirkede, at han efterhaanden trak sig ud af al offentlig Virksomhed.